

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1074

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 noiembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
524.	— Decizie privind atribuțiile, funcționarea și componența nominală ale Grupului de lucru interinstituțional pentru accesarea și implementarea instrumentului de finanțare SAFE	2–3
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 318 din 22 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–8

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind atribuțiile, funcționarea și componența nominală ale Grupului de lucru interinstituțional pentru accesarea și implementarea instrumentului de finanțare SAFE**

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (3)-(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2025 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2025/1.106 al Consiliului din 27 mai 2025 de instituire a Instrumentului „Acțiunea pentru securitatea Europei” (SAFE) prin consolidarea industriei europene de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Grupul de lucru interinstituțional pentru accesarea și implementarea instrumentului de finanțare SAFE, organism fără personalitate juridică, denumit în continuare *Grupul de lucru*, constituit în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2025 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2025/1.106 al Consiliului din 27 mai 2025 de instituire a Instrumentului „Acțiunea pentru securitatea Europei” (SAFE) prin consolidarea industriei europene de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, este format din membri permanenți, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta decizie, precum și din membri cu statut de invitați, la solicitarea președintelui Grupului de lucru.

(2) Grupul de lucru este condus de șeful Cancelariei Prim-Ministrului, în calitate de președinte.

(3) Membrii permanenți ai Grupului de lucru pot desemna un reprezentant care să îi înlocuiască în cadrul ședințelor, prin notificare transmisă secretariatului tehnic al Grupului de lucru.

(4) La inițiativa șefului Cancelariei Prim-Ministrului, pot participa în calitate de membri cu statut de invitați ai Grupului de lucru reprezentanți ai Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale, Serviciului de Protecție și Pază, precum și ai altor autorități publice, după caz.

Art. 2. — Grupul de lucru are următoarele atribuții:

a) întocmește planul de investiții pentru industria europeană de apărare și îl înaintează Cancelariei Prim-Ministrului pentru a fi propus spre aprobare Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

b) centralizează cerințele operaționale sau similare transmise pentru fiecare proiect de către autoritățile participante la instrumentul de finanțare SAFE;

c) centralizează cerințele de cooperare propuse pentru fiecare proiect de către Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului;

d) centralizează orice alte informații puse la dispoziție de către autoritățile contractante sau de către potențialii furnizori pentru fiecare proiect;

e) analizează documentația și informațiile puse la dispoziție de către autoritățile contractante și de către potențialii furnizori;

f) întocmește, pe baza cerințelor operaționale transmise de către autoritățile contractante și pe baza cerințelor de cooperare transmise de către Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, pentru fiecare proiect, un document de analiză ce urmează a fi transmis prim-ministrului, spre avizare, și Consiliului Suprem de Apărare a Țării, spre aprobare;

g) realizează orice alte activități prevăzute de legislația în vigoare sau necesare pentru implementarea instrumentului de finanțare SAFE.

Art. 3. — Secretariatul tehnic al Grupului de lucru este asigurat de Cancelaria Prim-Ministrului.

Art. 4. — (1) Grupul de lucru se reunește în ședință ori de câte ori este necesar, la solicitarea șefului Cancelariei Prim-Ministrului.

(2) Ședințele Grupului de lucru se pot desfășura în format fizic sau în sistem online și sunt conduse de către șeful Cancelariei Prim-Ministrului sau de către o persoană desemnată de către acesta.

(3) La ședințele Grupului de lucru membrii acestuia pot fi însoțiți de personal din cadrul instituțiilor pe care le reprezintă.

(4) Ședințele Grupului de lucru se desfășoară legal în prezența a cel puțin 1/2 din numărul total al membrilor acestuia. Dacă nu este întrunită această condiție, ședința se reprogamează pentru un moment ulterior, inclusiv în aceeași zi calendaristică, ce va fi comunicat de către secretariatul tehnic. Ședințele reprogramate se vor desfășura indiferent dacă este îndeplinită sau nu condiția de cvorum.

(5) Reuniunile și discuțiile Grupului de lucru, precum și documentele sau informațiile utilizate în cadrul acestuia nu au caracter public.

(6) Grupul de lucru ia decizii prin consens. În lipsa consensului, decizia aparține șefului Cancelariei Prim-Ministrului.

(7) Procesele-verbale ale ședințelor Grupului de lucru sunt întocmite de către persoane desemnate din cadrul secretariatului tehnic și diseminate, după aprobare de către șeful Cancelariei Prim-Ministrului, către membrii Grupului de lucru.

(8) Grupul de lucru asigură informarea permanentă a prim-ministrului cu privire la modul de îndeplinire a atribuțiilor.

(9) Comunicarea interinstituțională sau publică în numele Grupului de lucru este realizată exclusiv de către șeful Cancelariei Prim-Ministrului sau de către persoanele desemnate în mod expres de către acesta.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

ANEXĂ

**Membrii permanenți ai Grupului de lucru interinstituțional pentru accesarea
și implementarea instrumentului de finanțare SAFE**

1. Cancelaria Prim-Ministrului:
  - domnul Mihai Jurca — șeful Cancelariei Prim-Ministrului, președinte al Grupului de lucru;
  - domnul Mihnea-Claudiu Drumea — secretar de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului;
  - domnul Andrei-Răzvan Lupu — consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului;
2. Administrația Prezidențială:
  - domnul Radu Burnete — consilier prezidențial;
3. Ministerul Apărării Naționale:
  - domnul Liviu-Ionuț Moșteanu — viceprim-ministru, ministrul apărării naționale;
  - domnul Cornel-Ion Pleșa — șeful Direcției Generale pentru Armamente din cadrul Ministerului Apărării Naționale;
4. Ministerul Afacerilor Interne:
  - domnul Cătălin-Marian Predoiu — viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne;
  - domnul Raed Arafat — secretar de stat;
  - domnul Marius-Haientz Patriche — director adjunct, Direcția Generală de Protecție Internă;
5. Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului:
  - domnul Radu-Dinel Miruță — ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului;
  - domnul Remus Cotuț — consilier al ministrului;
6. Ministerul Afacerilor Externe:
  - doamna Oana-Silvia Țoiu — ministrul afacerilor externe;
7. Ministerul Finanțelor:
  - domnul Alexandru Nazare — ministrul finanțelor;
8. Serviciul Român de Informații:
  - domnul Răzvan Ionescu, director interimar al Serviciului Român de Informații.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 318

din 22 septembrie 2025

Dosar nr. 802/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului	Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile	Alina Nicoleta Ghica Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
George Bogdan Florescu	— pentru președintele Secției a II-a civile	Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal	Alexandru Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă	Alina Irina Prisecaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă		
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă		
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă		
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă		
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă		
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă		
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă		
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă		
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă		

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 802/1/2025 este legal constituit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind chestiunea de drept a interpretării art. 49 alin. (4) din Legea nr. 94/1992, în sensul de a ști dacă, în lumina deciziei Curții Constituționale nr. 297/2012, consilierii de conturi beneficiază de același tratament cu al judecătorilor sub aspectul modului de stabilire a cuantumului pensiei de invaliditate.

5. Magistratul-asistent arată că la dosar a fost depus raportul întocmit.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 21 martie 2025, în Dosarul nr. 39.286/3/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

8. Sesizarea a fost înregistrată la 9 aprilie 2025 cu nr. 802/1/2025.

II. Normele legale incidente

9. Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 94/1992*

Art. 49 alin. (4): „Persoanele care au îndeplinit funcția de consilier de conturi pe durata unui mandat complet beneficiază, la data pensionării, de pensie de serviciu, în cuantumul prevăzut de lege pentru magistrați.”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin acțiunea introductivă, reclamanta persoană fizică a solicitat în contradictoriu cu Casa de Pensii a Municipiului București anularea deciziei privind acordarea pensiei de invaliditate și obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii, recalcularea pensiei de invaliditate în condițiile prevăzute de Legea nr. 94/1992 și de Legea nr. 303/2022 și plata diferențelor neachitate, ce vor rezulta urmare a aplicării prevederilor Legii nr. 303/2022.

11. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Sentința civilă nr. 3.610 din 13 mai 2024, a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

12. În chestiunea ce interesează prezenta sesizare, s-a arătat că reclamantei i-au fost stabilite drepturile de pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 263/2010*, prin promovarea prezentei acțiuni urmărindu-se emiterea unei noi decizii, întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 94/1992 și ale Legii nr. 303/2022, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 297/2012.

13. Potrivit art. 49 alin. (4) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, „Persoanele care

au îndeplinit funcția de consilier de conturi pe durata unui mandat complet beneficiază, la data pensionării, de pensie de serviciu, în cuantumul prevăzut de lege pentru magistrați”.

14. Deși aceste dispoziții recunosc în favoarea reclamantei dreptul de a-i fi stabilită pensie de serviciu în cuantum egal cu pensia de serviciu acordată magistraților, în ceea ce privește acordarea pensiei pentru invaliditate, actul normativ indicat anterior nu cuprinde vreo mențiune. Nu poate fi reținută nici aplicabilitatea art. 211 alin. (5) din Legea nr. 303/2022, care reglementează restrictiv stabilirea pensiei de invaliditate în cuantumul solicitat numai în favoarea a patru categorii profesionale, din care reclamanta nu face parte: „Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora au dreptul la pensie de invaliditate în cuantum de 80% din pensia de serviciu calculată potrivit bazei de calcul de la alin. (1), în condițiile prevăzute de legislația privind sistemul public de pensii.” Personalul de specialitate juridică din aparatul Curții de Conturi nu intră în vreuna din categoriile menționate, nefiind nici personal asimilat magistraților, astfel cum rezultă din menționarea distinctă a celor două categorii în cuprinsul art. 63 alin. (1), rezultând că nu există o suprapunere între acestea în accepțiunea Legii nr. 303/2022, în special în ceea ce privește situația prevăzută la art. 211 alin. (5).

15. Instanța a respins și susținerile privind aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2012, raportat la aspectele dezlegate prin care se concluzionează că, atât timp cât este recunoscut dreptul la pensie de serviciu în aceleași condiții, modul de stabilire a drepturilor de pensie trebuie să fie același.

16. Or, reclamantei nu îi este recunoscut dreptul la pensie de invaliditate în același cuantum ca magistrații, iar în lipsa unei dispoziții exprese în acest sens, faptul că acest drept îi este recunoscut în ceea ce privește pensia de serviciu nu poate conduce la nesocotirea regulilor de interpretare a dispozițiilor legale în ceea ce privește interzicerea analogiei în aplicarea unei norme speciale și la alte situații decât cele prevăzute expres și limitativ în cuprinsul acesteia.

17. Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta, reiterând obligativitatea stabilirii unui cuantum al pensiei de invaliditate, conform dispozițiilor art. 211 alin. (5) din Legea nr. 303/2022, în acord cu statuările din Decizia Curții Constituționale nr. 297 din 27 martie 2012.

18. În esență, reclamanta a susținut că raționamentul instanței de fond este eronat atât prin raportare la cele statuate de Curtea Constituțională, cât și prin raportare la specialitatea juridică a apelantei-reclamante, fiind licențiată în drept, iar numirea acesteia în calitate de consilier la Curtea de Conturi s-a făcut prin raportare la vechimea de 10 ani în specialitatea studiilor juridice absolvite, în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 94/1992, potrivit căroră: „Pentru a fi numiți consilieri de conturi, se cere îndeplinirea următoarelor condiții: studii superioare economice, juridice sau inginerești, vechime de minimum 10 ani în specialitatea studiilor absolvite și pregătire profesională temeinică”.

19. A susținut că, întrucât consilierii de conturi beneficiază de un tratament juridic similar cu magistrații în privința acordării beneficiului pensiei de serviciu, modul de stabilire a cuantumului pensiei consilierilor de conturi trebuie să fie identic cu cel aplicabil judecătorilor și privitor la pensia de invaliditate, pentru a nu se încălca dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 140 alin. (4) din Constituția României și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 63 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, precum și la faptul că mandatul de consilier al Curții de Conturi a fost acordat și exercitat în specialitatea juridică.

20. În cadrul soluționării apelului, s-au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea sesizării

21. Instanța de trimitere a constatat îndeplinite cerințele art. 1 și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, referitoare la existența unei chestiuni de drept ce condiționează judecata raportat la modul de stabilire a cuantumului unei forme de pensie (de invaliditate) în privința unei categorii de personal plătit din fonduri publice, cu statut protejat la nivel constituțional, sancționat și de Curtea Constituțională în ceea ce privește beneficiul pensiei de serviciu.

22. S-a reținut că situația este susceptibilă de producere și aplicare repetată, generală, oricând s-ar pune problema tratamentului similar al consilierilor de conturi cu al magistraților și pe planul acordării pensiei de invaliditate, sub aspectul modului de calcul al dreptului de asigurări sociale.

23. Totodată, s-a arătat că chestiunea are caracter de noutate atât pe rolul instanțelor, cât și în practica dezlegărilor obligatorii, nefiind antamată anterior în cuprinsul unei astfel de decizii a instanței supreme și nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii. Pe de o parte, conturarea în prealabil a unei practici împărțite în chestiunea ce face obiectul sesizării nu este o condiție de admisibilitate a acesteia, mai ales în acele situații previzibil reduse în fapt, dar nu mai puțin importante în drept, având în vedere caracterul de generalitate a chestiunii de principiu pe care o ridică. Pe de altă parte, una dintre intențiile exprimate la baza adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 o constituie prevenirea practicii neuniforme în scopul siguranței drepturilor cu caracter general de care beneficiarii se pot prevala și pe care bugetul public trebuie să le susțină, respectiv al certitudinii conținutului și efectelor legii aplicabile, în condițiile în care interpretarea obligatorie face corp comun cu ea, spre deosebire de hotărârile judecătorești ce au efecte relative, chiar dacă recunosc drepturi cu potențial de aplicare generală, dar nu creează drept.

24. Astfel, dacă generalitatea dreptului de asigurări sociale plătit din fonduri publice (pensia de invaliditate) impune ca el să fie recunoscut la același nivel, tuturor în situații identice (sau comparabile, cum sunt în speță categoriile magistraților și consilierilor de conturi sub aspectul cuantumului pensiei convenite, ceea ce a generat și întrebarea asupra tratamentului aplicabil celor din urmă), atunci se impune să se stabilească prin decizie care are efecte similare cu ale legii, pentru că altfel s-ar perpetua situațiile de inegalitate între cei despre care se susține (în speță, fundamentat pe statuări constituționale anterioare) că trebuie să beneficieze de tratament identic.

25. Faptul că până în prezent nu se vor fi înregistrat situații sau dileme de interpretare sub aspectul tratamentului în privința pensiei de alt tip decât a făcut obiectul deciziei de neconstituționalitate poate reprezenta cel mult o situație circumstanțială, de fapt, iar nu de drept. Sub acest ultim punct de vedere, nu se poate nega scopul fundamental al ordonanței de urgență de a realiza nu numai egalizarea tratamentului judiciar după o eventuală diferențiere a acestuia în practica instanțelor, ci și în fața legii înseși pentru toate raporturile juridice ce intră în ipoteza normei cu privire la pensia convenită consilierilor de conturi în acea situație (de invaliditate), în care reglementarea literal nu susține rațiunile de similitudine a statutului acestei categorii de personal cu al magistraților, pe care le-a identificat, consfințit și pe care s-a bazat Curtea Constituțională când a stabilit că se cuvine același mod de calcul al cuantumului în privința pensiei de serviciu.

26. Atât expunerea de motive din preambul, cât și textele art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt restrictive cât privește marja de apreciere de care mai dispune o instanță investită cu o cauză având obiectul prevăzut la art. 1 cu privire la posibilitatea sesizării problemei de drept care implică salariile și pensiile convenite personalului plătit din

fonduri publice și care nu a primit vreo soluție din partea instanței supreme.

27. Astfel, ea este obligată la solicitarea de care vorbește art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, interesul legii fiind exprimat în favoarea unei soluții obligatorii cu caracter general, pentru a nu fi tratate distinct cauze similare, în orice context al aplicării legii, socio-economico-juridic, ce nu diferă din punctul de vedere al stării de fapt, doar al interpretării în drept pe care ar da-o cei investiți cu aplicarea legii.

28. În speță, față de conținutul și termenii sesizării, această raportare este dublă, nu numai la aplicarea legii de către toți cei ținuți la aceasta, persoanelor aflate în situații identice, ci și față de cele de comparație (magistrații), cu care similitudinea de statut și efecte ale acestuia pe planul stabilirii dreptului de pensie a fost deja consfințită în jurisprudența constituțională.

V. Punctul de vedere al completului de judecată

29. Instanța care a formulat sesizarea a observat că în materia pensiei de invaliditate, așa cum a reținut și prima instanță, nu există în legislație o dispoziție specială pentru consilierii de conturi, cum există pentru magistrați în cuprinsul art. 211 alin. (5) din Legea nr. 303/2022.

30. În acest context, nu se poate considera că referirea la „personalul de specialitate juridică asimilat magistraților” se referă la asimilările pe care le face legea sub aspectul tratamentului cuvenit și acordat și altor categorii socioprofesionale în diverse domenii, cum este și cel recunoscut constituțional consilierilor de conturi în privința cuantumului pensiei de serviciu, pentru a-i considera pe aceștia incluși în ipoteza art. 211 alin. (5), ci textul cuprinde o reglementare restrictivă, susceptibilă de o interpretare tehnic-juridică de același fel, ca referindu-se la „personalul asimilat” de specialitate juridică, reglementat de legea privind statutul judecătorilor și procurorilor, în succesiunea redactărilor sale, din Ministerul Justiției, Autoritatea Națională pentru Cetățenie, Direcția Națională de Probațiune, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Inspekția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii, Institutul Național de Criminologie, Institutul Național de Expertize Criminalistice, Curtea Constituțională.

31. Cu toate că legea cu privire la statutul consilierilor de conturi nu se referă la pensia de invaliditate, cuantumului pensiei de invaliditate nu poate să rezulte dintr-un mod de calcul diferit decât cel prevăzut pentru magistrați, pentru că s-ar încălca Decizia de neconstituționalitate nr. 297/2012, nu numai pentru că pe parcursul acesteia referirea nu poartă strict la pensia de serviciu, ci la categoria și contextul mai largi ale pensiilor și chiar drepturilor decurgând din legislația asigurărilor sociale, dar și pentru că motivul neconstituționalității sancționate nu se află în specificitatea ori specialitatea pensiei de serviciu în raport cu un alt drept de asigurări sociale, ci în mod fundamental, în statutul consilierilor de conturi care întâmpină aceleași incompatibilități, interdicții, responsabilități și riscuri, față de care nicio diferențiere de tratament în raport cu magistrații de comparație nu se justifică doar pentru că ar fi vorba despre pensie de invaliditate și nu de serviciu.

32. Independent de contextul generat de Legea nr. 119/2010 în care a adoptat Curtea Constituțională Decizia nr. 297/2012, statuările sale cu privire la egalitatea de tratament se bazează pe similaritatea statutului, ceea ce se atașează fundamental persoanei care îl ocupă, nu automat rolului sau importanței publice a pensiei de serviciu care trebuie recunoscută în același fel celor care beneficiază de aceeași poziție legală și constituțională.

33. Astfel, nu s-ar putea ajunge la o concluzie diferită în privința modului de stabilire a pensiei de invaliditate a consilierilor de conturi, motivele evocate fiind identic aplicabile și excluse de la diferențierea, sub acest aspect, a regimului aplicabil consilierilor de conturi față de judecători, procurori,

magistrați-asistenți, personal de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Autoritatea Națională pentru Cetățenie, Direcția Națională de Probațiune, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Inspekția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii, Institutul Național de Criminologie, Institutul Național de Expertize Criminalistice, Curtea Constituțională.

34. Mai cu seamă în situația în care riscurile pe care statutul afirmat le protejează s-au și produs, iar pensia de invaliditate presupune aceleași criterii și condiții la beneficiar, spre deosebire de pensia de serviciu care poate dispune de condiții necesare deschiderii diferite. Cu atât mai mult în situația în care categoriile care trebuie să beneficieze de același statut se află în situații de fapt identice, decizia Curții Constituționale își găsește aplicare și rațiunea întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 140 alin. (4) din Constituția României, respectiv art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, în caz contrar, ar exista o diferență de tratament juridic între persoane aflate în situații analoge sau similare din punctul de vedere al statutului statornic constituțional (consilieri de conturi — judecători), care nu se poate justifica numai pe natura, funcția sau scopul pensiei de serviciu, pentru că nu aceste elemente au constituit criteriul de referință pentru instanța constituțională când a consacrat egalitatea de tratament motivată statutar, și, în niciun caz, pe vreo cinică apreciere diferită a semnificației invalidității în situațiile de comparație pentru importanța valorilor fundamentale presupuse și apărute de statutul celor două profesii.

VI. Punctul de vedere al părților

35. Apelanta-reclamantă a fost de acord cu sesizarea instanței supreme, apreciind îndeplinite condițiile de admisibilitate, iar pe fond a arătat că s-a dorit asigurarea unui tratament identic consilierilor Curții de Conturi cu al magistraților în materia stabilirii drepturilor de pensie, indiferent de natura acesteia. Mențiunea „pensie de serviciu” include și pensia de invaliditate, fiind o noțiune generală care acoperă toate formele de pensie, apreciind că este absurdă interpretarea după care un consilier de conturi va beneficia de o pensie în regimul Legii nr. 302/2022 numai dacă este sănătos și ajunge la vârsta de pensionare.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

36. Nu a fost necesară consultarea instanțelor naționale cu privire la practica judiciară relevantă.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

37. Prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Florea Mitroi în Dosarul nr. 48.175/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și a constatat că dispozițiile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

38. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

39. Sesizarea de față a fost formulată în cadrul procedurii reglementate de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care prevede în art. 1: „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele

privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).”

40. În procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) și (2) din ordonanța de urgență, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

41. Verificând îndeplinirea acestor condiții, se constată că întrebarea ce face obiectul sesizării privește condițiile de recunoaștere a dreptului la pensie pentru invaliditate convenite consilierilor de conturi, aceștia intrând în categoria personalului plătit din fonduri publice la care se referă alin. (1) al art. 1, astfel încât, față de prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, este îndeplinită cerința de admisibilitate care rezultă din acest text legal.

42. Litigiul în care s-a dispus sesizarea instanței supreme se află pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, ca instanță competentă să judece în apel.

43. Totodată, asupra chestiunii care formează obiectul sesizării Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior pe calea unui recurs în interesul legii ori a unei alte hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

44. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o problemă de interpretare juridică ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

45. Astfel, în Decizia nr. 72 din 16 octombrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 16 noiembrie 2017, cu privire la cerința chestiunii de drept, s-a arătat că, „*în înțelesul legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să fie specifică, urmărind interpretarea punctuală a unui text legal, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile; întrebarea instanței trebuie să fie una calificată, iar nu generică și pur ipotetică. În același timp, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile*”.

(paragrafele 51 și 52)

46. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun drept condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile existența unei chestiuni de drept, iar noțiunea de „*chestiune de drept*” are, în acest context, înțelesul dat de art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024

prevede că „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

47. În acest sens, jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cauzele în care s-au formulat sesizări potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a subliniat, în mod consistent și lipsit de echivoc, necesitatea ca sesizarea să privească o chestiune veritabilă de drept, invalidând opinia în sensul că, odată îndeplinite cerințele de admisibilitate de la paragraful 40, lit. a), b) și d), sesizarea devine obligatorie (a se vedea, exemplificativ, deciziile nr. 54 din 21 octombrie 2024, nr. 86 din 18 noiembrie 2024, nr. 77 din 18 noiembrie 2024 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

48. Aceleași decizii subliniază cu claritate necesitatea ca instanța de trimitere, cu ocazia îndeplinirii obligației de motivare a încheierii de sesizare, să procedeze la argumentarea caracterului dificil al chestiunii de drept prin prezentarea motivelor pentru care norma legală a cărei interpretare se cere este neclară sau susceptibilă de interpretări diferite, ceea ce ar face necesară declanșarea mecanismului de unificare de față.

49. Această necesitate a fost subliniată în multiple decizii ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dintre care menționăm *exempli gratia* Decizia nr. 7 din 20 ianuarie 2025:

„71. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate (cea a existenței unei chestiuni de drept de care să depindă soluționarea cauzei, n. red.) rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de «faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept».

72. Nu poate fi omis în acest sens că art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care astfel este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară.

73. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă (Decizia nr. 57 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1170 din 3 decembrie 2020; Decizia nr. 26 din 12 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 3 iunie 2021; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021).

74. Prin urmare, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept cu privire la care i se solicită instanței supreme să o dezlege este una reală, având vocație de a convinge și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării (a se vedea, exemplificativ, deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cadrul mecanismului

formal de unificare a jurisprudenței, respectiv Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018; Decizia nr. 41 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 13 octombrie 2021; Decizia nr. 5 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 6 martie 2023; Decizia nr. 7 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 23 februarie 2023; Decizia nr. 14 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 20 aprilie 2023; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).”

50. În acest context normativ și jurisprudențial, în contrast cu aprecierile instanței de trimitere, se subliniază că este necesară, în primul rând, *existența* unei chestiuni de drept, în sensul mai sus dezvoltat, iar primul examen de admisibilitate în acest sens va fi realizat de instanța chemată a aprecia asupra necesității de a dispune sesizarea, care nu este *obligată* a proceda conform art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, ci este ținută a „verifica” și „constata” dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru sesizare. În al doilea rând și cumulativ primei condiții, este necesară prezentarea în încheierea de sesizare a *argumentelor* ce conturează existența în speță a unei atare chestiuni dificile de drept.

51. Or, expunând punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii ce face obiectul sesizării, instanța de trimitere arată în mod neechivoc că norma legală a cărei interpretare se cere [art. 49 alin. (4) din Legea nr. 94/1992] nu reglementează dreptul consilierilor de conturi la pensia de invaliditate în mod similar cu al magistraților, după cum nici Legea nr. 303/2022 nu cuprinde o dispoziție în acest sens aplicabilă categoriei profesionale din care face parte reclamanta.

52. De altfel, cuprinsul încheierii de sesizare relevă faptul că în speță nu se pune o problemă de interpretare a normei în discuție, lipsind vreun argument privind caracterul neclar sau echivoc al textului ori posibilitatea ca acesta să fie susceptibil de mai multe interpretări.

53. Dimpotrivă, se arată că necesitatea acordării dreptului consilierilor de conturi la pensia de invaliditate în aceleași condiții cu magistrații rezultă din recunoașterea de către Curtea Constituțională a unui statut similar al acestor două categorii profesionale din perspectiva incompatibilităților, interdicțiilor, responsabilităților și riscurilor, ceea ce împiedică o diferență de tratament cu privire la orice drept de asigurări sociale, nu numai la pensia de serviciu.

54. Se face, în acest context, trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 297/2012, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi, reținându-se în considerentele cu caracter deciziv: „(...) Curtea, observând că atât consilierii de conturi, cât și judecătorii sunt independenți în exercitarea funcției, respectiv a mandatului lor și inamovibili pe durata exercitării acestora, a concluzionat că statutul consilierilor de conturi este similar cu cel al judecătorilor, fapt care justifică acordarea consilierilor de conturi a unei pensii de serviciu similar judecătorilor.

Așadar, Curtea constată că asimilarea consilierilor de conturi, sub aspectul incompatibilităților, cu magistrații este realizată printr-o normă de rang constituțional, aspect decisiv în analiza Curții. În consecință, Curtea reține că statutul consilierilor de conturi reclamă același tratament cu cel al judecătorilor sub aspectul modului de stabilire a cuantumului pensiei, dar nu și sub cel al condițiilor necesare a fi întrunite pentru a se putea emite decizia de pensionare, legiuitorul fiind liber să stabilească atât criteriile, cât și condițiile de pensionare. Însă legiuitorul nu

are nicio marjă de apreciere în privința modului de stabilire a cuantumului pensiei consilierilor de conturi, mod care trebuie să fie identic cu cel aplicabil judecătorilor.”

55. Cu alte cuvinte, punctul de vedere al instanței de trimitere — fără a releva vreo dificultate de interpretare a normei, cum s-a arătat, ci, dimpotrivă, recunoscând explicit claritatea acesteia — apreciază necesar a recunoaște dreptul pretins de reclamantă pentru argumente ce derivă din art. 16 alin. (1) din Constituția României (egalitatea în fața legii), respectiv din observația că instanța de contencios constituțional a statuat în sensul unei egalități de statut constituțional între consilierii de conturi și magistrați, ce ar reclama un tratament egal în privința pensiei de invaliditate (drept care nu a făcut obiectul analizei în Decizia nr. 297/2012), extinzând astfel domeniul explicit de aplicare al prevederilor art. 211 alin. (5) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor la o altă categorie de persoane.

56. Aceste repere nu sunt însă specifice unei dezlegări cum este cea solicitată instanței supreme în cauza de față, deoarece argumentele deduse spre analiză nu presupun interpretarea legii, ci implică a se reține că norma în discuție aduce atingere unor principii consacrate la nivel constituțional, operațiune ce nu este deschisă instanței de drept comun, care nu are competența

de a constata ea însăși neconformitatea cu Legea fundamentală a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță aplicabilă în litigiul ce se judecă.

57. Mai mult, nu poate face obiectul mecanismului de unificare de față nici verificarea unei încălcări a art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (privind interzicerea discriminării).

58. Dacă situația premisă a acestei dispoziții convenționale este reținută, instanța investită cu soluționarea cauzei are competența deplină de a verifica dacă rezultatul aplicării legii naționale se constituie într-un tratament diferit aplicat unei persoane aflate într-o situație identică, pentru că aceasta nu reprezintă o operațiune de interpretare a legii, singura ce poate face obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

59. Circumstanțele expuse în cele ce precedă relevă că în cauză nu se poate identifica o chestiune de drept care să necesite declanșarea mecanismului de unificare de față, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind chestiunea de drept a interpretării art. 49 alin. (4) din Legea nr. 94/1992 în sensul de a ști dacă, în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2012, consilierii de conturi beneficiază de același tratament cu al judecătorilor sub aspectul modului de stabilire a cuantumului pensiei de invaliditate.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

